

24.

VLÁDNÍ NAŘÍZENÍ ze dne 13. února 1951

o lékařích.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 4 odst. 1 zákona č. 170/1950 Sb., o zdravotnických povoláních:

§ 1.

Úkolem lékaře je poskytovat svědomitě účelnou a hodnotnou zdravotní péči se zvláštním zaměřením na péči ochrannou, dbát o soustavné zvyšování zdravotní úrovně a zdravotního uvědomění lidu, přispívat ke zlepšení práce ostatních zdravotnických pracovníků a odborně řídit jejich činnost; tento úkol plní především odbornou prací ve výkonných zařízeních veřejné zdravotní péče nebo účastí na jejím organisování, řízení a kontrole.

§ 2.

Lékařské povolání může vykonávat československý občan, který je bezúhonný, tělesně a duševně způsobilý a podrobil se s úspěchem závěrečným zkouškám na lékařské fakultě v republice Československé a složil lékařský slib.

§ 3.

Ministerstvo zdravotnictví může povolit výkon lékařského povolání cizinci nebo tomu, kdo nabyl odborné způsobilosti na vysoké škole v cizině, jsou-li podle svého vzdělání a praktické činnosti způsobilí k výkonu tohoto povolání. Ministerstvo zdravotnictví může toto povolení vázat na úspěšný výkon zkoušky.

§ 4.

Aby lékaři mohli dobře plnit úkoly jim uložené, zejména, aby se zajistilo, že úroveň jejich odborné práce bude odpovídat současnému stavu vědy, účastní se školení a výcviku, po případě výcviku potřebného pro získání zvláštní způsobilosti v určitém oboru. Na úspěšný výsledek tohoto školení nebo výcviku lze vázat další výkon lékařského povolání vůbec nebo v určitém oboru. Školení a výcvik lékařů řídí ministerstvo zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

§ 5.

- (1) Ministerstvo zdravotnictví řídí rozmisťování lékařů podle jednotného hospodářského plánu tak, aby byla zajištěna především zdravotní péče v rámci národního pojištění, zvláště pak zdravotní péče o pracující na závodech.

- (2) Působíště lékařů určují krajské národní výbory podle směrnic ministerstva zdravotnictví; jde-li o přemístění lékaře na působíště v jiném kraji nebo vyžaduje-li toho jiný důležitý obecný zdravotní zájem, určuje působíště ministerstvo zdravotnictví.

§ 6.

Krajský národní výbor, po případě ministerstvo zdravotnictví uloží lékaři při určení působíště nebo kdykoli později určitý pracovní závazek v oboru veřejné zdravotní péče, a vyžaduje-li toho důležitý obecný zdravotní zájem, též zvláštní úkoly na dobu mimořádné potřeby.

§ 7.

Krajský národní výbor zakáže výkon povolání lékaři, který nesplňuje podmínky výkonu svého povolání. Stejně opatření může učinit krajský národní výbor u lékaře, který neplní povinnosti uložené mu zákonem o zdravotnických povoláních nebo předpisy vydanými podle něho.

§ 8.

O náhradách za výdaje, které vzniknou lékaři převzetím a plněním povinností uložených mu podle zákona o zdravotnických povoláních a předpisů vydaných podle něho, platí předpisy o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, po případě předpisy o náhradách výdajů účastníkům školení.

§ 9.

Ustanovení §§ 5 až 8 se nevztahují na lékaře branné moci. Pro lékaře Sboru národní bezpečnosti a Sboru vězeňské stráže platí tato ustanovení, jen pokud jde o výkon jejich povolání mimo tento jejich služební (pracovní) poměr; při určování působíště a při ukládání pracovních závazků a mimořádných úkolů se těmto lékařům umožní nerušené plnění povinností plynoucích z jejich služebního (pracovního) poměru.

§ 10.

- (1) Bližší úpravu výkonu lékařského povolání, s výjimkou lékařů branné moci, Sboru národní bezpečnosti a Sboru vězeňské stráže, provede ministerstvo zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a v součinnosti s jednotnou odborovou organizací vyhláškami v úředním listě. Při tom vydá zejména podrobnější předpisy
- a) o úkolech lékařů,
 - b) o podmínkách pro povolení výkonu lékařského povolání cizinci nebo tomu, kdo nabyl odborné způsobilosti v cizině,
 - c) o školení a výcviku lékařů,
 - d) o náhradě za výdaje uvedené v § 8.
- (2) Bližší úpravu výkonu povolání lékařů Sboru národní bezpečnosti a Sboru vězeňské stráže provedou obecnými právními předpisy ministerstva národní bezpečnosti a spravedlnosti v dohodě s ministerstvem zdravotnictví.

§ 11.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1951; provedou je ministři zdravotnictví, národní obrany, národní bezpečnosti a spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.
arm. gen. Dr. Čepička v. r.
Kopřiva v. r.
Dr. Rais v. r.
Plojhar v. r.